

Зникла жінка

КУПИТИ

Люди не зникають безслідно...

Першою зникає Шелбі Тебов. Згодом неподалік щезають і Мередіт зі своєю донькою Делайлою. Та чи пов'язані між собою ці випадки? У пошуках зачіпок поліція починає розслідування, яке зрештою ні до чого не призводить. Запитань залишається більше, ніж відповідей, тож справу закривають.

Одинадцять років потому одна зі зниклих дівчат, Делайла, повертається. Усі хочуть з'ясувати, що з нею трапилося й де вона була весь цей час. Проте ніхто не готовий до приголомшливої правди.

Попередження: книжка містить сцени жорстокості.

Пролог
11 років тому

На комірці його сорочки слід від помади. Вона бачить його. Але нічого не каже. Просто стоїть і легенько погойдує заплакану дитину вгору-вниз, що нагадує рух швейної голки, яка строчить тканину. Вона слухає його недолугі побрехеньки, ті самі байдужні «вибач, що так пізно, але», які той повторює майже щовечора. Певно, він має їх цілу колекцію і застосовує почергово: перешкода на автостраді, у колеги поламався автомобіль, затримався на дзвінку із сердитим власником страховки, якому не виплатили компенсації за пожежу в домі через нестачу необхідних документів. Що більше в його виправданнях деталей, то дужче вона переконується в чоловічій зраді. Та однаково нічого не каже. Коли пробує натиснути на нього, він злиться. Переводить усе на неї. «Ти хочеш сказати, що я брешу?» Саме тому вона не зачіпає тієї теми.

До того ж влаштовувати йому скандал через слід від помади — це з її боку подвійні стандарти.

— Усе гаразд, — каже вона, відвертаючи погляд від помади.

Вони разом вечеряють. Дивляться телевізор.

Пізніше того вечора вона вкладає дитину спати, погодувавши в останню хвилину, щоб та не прокинулася від голоду, поки її не буде.

Каже йому, що йде на пробіжку.

— Зараз? — дивується він. Уже перевалило за десяту, коли вона виходить зі спальні в спортивному одязі і взутті.

— А чом би й ні? — відказує вона.

Він надто довго дивиться на неї, його вираз незрозумілий.

— Коли люди роблять подібні глупства, їх завжди знаходять мертвими.

Вона не розуміє, як сприймати його слова: він має на увазі нічні пробіжки наодинці чи подружню зраду? Переконує себе, що перше.

Вона ковтає густу слину. Вона чекала цього весь день.

Вона вже все вирішила.

— А коли ще мені бігати?

Увесь день вона сидить удома з дитиною. У неї немає часу на себе.

Він знизує плечима.

— Роби як знаєш. — Підводиться з канапи й потягується. Іде спати.

Вона виходить через парадні двері й залишає їх незамкненими, щоб не брати із собою ключів. Вона біжить уздовж першого кварталу, щоб він міг бачити її, якщо стежитиме з вікна.

На розі зупиняється й надсилає повідомлення: «Скоро буду».

Відповідь: «До зустрічі».

Вона видаляє з телефона їхнє листування. Може, чоловік теж уже розкусив її? Може, те, що вона робить, не менш очевидно, ніж помада на його сорочці? Ні, вона так не думає. Її чоловік запальний. Якби він запідозрив, що вона вислизає з дому переспати з малознайомим чоловіком на парковці Четвертої авеню, де вулиця закінчується тупиком за сотню футів від найближчого будинку, то вже давно побив би її мало не до смерті.

Вона крокує вулицею. Ніч тиха. Це єдиний час доби, що вона чекає з нетерпінням, у передчутті зустрічі із чоловіком, якого майже не знає та який ненадовго і задовольнить, щоб їй стало краще.

Він не перший, з ким вона зраджує. І не останній.

Після народження дитини вона намагалася це покинути, намагалася бути вірною, але це не вартувало витрачених зусиль.

Чоловік назвався Семом. Вона не надто йому вірила.

Вона час до часу зустрічалася з ним ось уже кілька місяців, коли комусь із них припікало. Ба більше, вона познайомилася з ним, коли була вагітна. Деяких чоловіків це заводило. З ним вона почувалася сексуальною, навіть попри зайву вагу, чого не відбувалося з її чоловіком.

Як і вона, «Сем» одружений. І він не єдиний, з ким вона скаче в гречку.

Усі ті рази, коли вони разом, «Сем» знімає обручку й залишає її на панелі приладів, наче це якось применшує їхні зради. Вона так не робить. У неї немає почуття провини. Вона переконала себе, що в її діях винен чоловік. Це чесна відплата.

Небо всіяне зорями. Вона якийсь час роздивляється їх, знаходить Венеру. Ніч холодна, її руки вкриваються сиротами. Вона думає про його автомобіль, як тепло їй буде всередині.

Вона, задерши голову, дивиться на небо, аж раптом чує позаду чиєсь наближення. Різко обертається, прочісує поглядом вулицю, але бачить темну порожнечу. Списує той звук на якусь дику тваринку, що копірсається в смітнику, однак сумніви закрадаються. Вона відвертається, рушає з місця, пришвидшує крок. Вона не з лякливих, утім, починає замислюватися про різні «а що, як». А що, як чоловік запідозрив її, що, як він стежить за нею, що, як він знає?

Вона запевняє себе, що той нічого не знає. Не може знати. Брехати вона вміє добре: навчилася не виказувати себе.

А що, як дізналася дружина?

Вона не певна, що саме «Сем» розповідає дружині, коли йде з дому. Вони про таке не говорять. Вони взагалі мало говорять, за винятком хіба що кількох вступних фраз, щоб розпалити одне одного.

«Яка ж ти красива».

«Я чекала цього весь день».

Вони не закохані. Ніхто з них не збирається найближчим часом іти від чоловіка чи дружини. Нічого подібного.

Для неї це форма уникнення дійсності, вивільнення, помсти.

Знову якийсь шум. Вона вкотре озирається — цього разу насправду налякана, — але нічого не бачить. Починає нервувати. Не може здихатися відчуття, мовби за нею спостерігають.

Вона починає бігти, та невдовзі перечіпається через розв'язану шнурівку. Вона незграбна й стривожена, їй хочеться бути в автомобілі з ним, а не самій посеред вулиці.

Надворі темно, надто темно.

Краєм ока вона вловлює якийсь рух. Тут щось є? Хтось є?

— Хто тут? — питає.

Ніч тиха. Ніхто не відповідає.

Вона намагається відволіктися думками про нього, про його теплі, ніжні руки на її тілі.

Рекомендована література

Тут усі брешуть

Провулок світлячків

Вище неба. Місто вітрів. Книга 1

Кохання (Twisted #1)

Усі твої досконалості

Гості на літо

Перейти до категорії
Трилер

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ